

man lige saa godt kan lade dem være aabne, thi naar der brænder et Blus eller i Butikken flere Timer efter Lukningen, spares der ikke paa Lyset. Handelsmedhjælperne har ogsaa hævdet, at man ofte bruger de unge Mennesker et Par Timer eller 3, efter at der er lukket, og naturligvis kan man ikke det uden at bruge Lys. Jeg er enig med Ministeren i, at det er nødvendigt at spare paa Lyset, og det bliver maaske nødvendigt i Sommer at lukke for alt privat Lys, men saa bør det være saaledes, at naar Butikkerne lukkes, har Folk at forsvinde ud af dem og ikke bruge Lys i dem. Ellers er der ingen Mening i Bestemmelsen. Jeg vil henstille til Ministeren at undersøge dette og drage de vedkommende til Ansvar, thi jeg mener, at det strider mod den Bekendtgørelse, som Ministeren har udstedt.

Yderligere skal jeg ikke udtale mig. Jeg haaber, at vi, hvis vi faar Lovforslaget i Udvalg, maa kunne finde en Løsning paa dette Spørgsmaal, som er tilfredsstillende.

Eduard Larsen: Mit Parti er enig i, at det Formaal, denne Lov tilsigter, absolut har Berettigelse, og for saa vidt er vi enige i, at Loven er et Ord i rette Tid. Den fuldbyrder egentlig kun en Lovgivning, som allerede er begyndt ved Loven af 30. Oktober f. A., tilsigter kun yderligere at præcisere og fastslaa Tilstanden. Der er imidlertid adskillig Misfornøjelse med de Ændringer i Lovforslaget, der er indførte af Landstinget. De er allerede berørte af de foregaaende Talere, saa jeg skal ikke trætte Tinget med at fordybe mig i dem. Jeg skal kun, da den ene Ændring faktisk rammer Konfekthandlerne paa uretmæssig Maade, understrege, at der er to naturlige Løsninger af Spørgsmaalet: enten maa alle disse handlende, Konditorer og Konfekthandlere, lukke i Fællesskab paa den almindelige Tid, eller ogsaa maa de i Fællesskab have Frihed til at holde aabent til den samme senere Lukketid. Den sidste Ordning er i Virkeligheden den, som gjaldt efter Hovedloven af 19. Juni 1908, og jeg vil antage, at det vilde være det fornuftigste at bestemme, at da den foreliggende Lov kun har til Hensigt at berøre Brændsels-spørgsmaalet og for saa vidt er en rent midlertidig Lov, vil Loven være at føre tilbage til en Form, der fastslaaer, at det er egentlig ikke den gamle Ordning, man vil røre ved, men man vil kun, for at spare Brændsel, omdanne den gamle Ord-

ning paa den Maade, at man i Stedet for en 8-Lukning gennemfører en 7-Lukning.

Men hvis man gennemfører denne Synsmaade, som jeg tror er rigtig, bliver det ikke heldigt, at Landstinget — jeg ser ikke af hvilken Grund — pludselig har givet sig til at indføre Ændringer i Bestemmelserne om, paa hvilke Dage der i Fremtiden maa holdes længe aabent. Man har pludselig indført en Bestemmelse om, at Torsdag og Fredag før Pinse skal man have Lov til at holde længe aabent — det maa vistnok forstaas saaledes: Torsdag til Kl. 10 og Fredag til Kl. 8. Dette bryder netop med det Princip, som i høj Grad har været fremhævet hernede bl. a. fra radikal og socialdemokratisk Side, at Loven af 1908 er en social Lov, og det er uheldigt at sætte en ny Lap paa dette gamle Klædebon, det vil forøge Striden om Loven. Det samme gælder Spørgsmaalet om, hvorvidt man har Lov til at holde aabent længere end til Kl. 7 den første Søndag i Maj og November. Nu til Dags er Forholdet af Hensyn til Skifteforholdene det, at Smaafolk maa benytte den første Helligdag i Maj og November. Nu indføres pludselig det nye Princip, at det skal være den første Søndag. Det er muligt, at dette er rigtigt, men det er uheldigt, at det indføres i denne Lov, og det vil forøge Vanskelighederne ved at føre den igennem og har intet at gøre med Hovedøjemedet: Besparselsen af Brændsel.

Da det er klart af Forhandlingerne, at Loven vil komme til at gaa i Udvalg, skal jeg indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg stadig maa anbefale, at der kommer en Lov ud af dette Forslag, og at den fremmes med den størst mulige Hast og Velvillie.

Wulff: Jeg skal paa mit Partis Vegne slutte mig til, at denne Lov gennemføres efter dens Hovedhensigt og Formaal, men jeg vil desuden, som flere foregaaende Talere, gøre nogle Bemærkninger angaaende en Ændring, som er indført i Landstinget, og det Spørgsmaal, som derved er rejst, et Spørgsmaal, som viser, hvor vanskeligt det er at lovgive i Detailler om saadanne Forhold som Handel og Omsætning. I Landstinget er der efter: „Bagere, Kagebagere og Konditorer maa ikke efter den ved § 1, 1ste Stykke, fastsatte almindelige Lukketid sælge Konfektur- eller Sukkervarer hverken til Fortæring paa Stedet eller ud af Huset“ føjet: „medmindre Forretningens Hovedvirksomhed er Tilvirkning af Brød eller Kager“. Denne